

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 342

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 20 aprilie 2004

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
90.	1-4	53.	6-7
201.	4		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		DECIZII ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI	
Decizia nr. 123 din 16 martie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 lit. c) din Legea locuinței nr. 114/1996	4-6	78.	7-8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind modificarea și completarea Legii nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 21 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Prezenta lege stabilește unele măsuri privind prevenirea și combaterea consumului produselor din tutun, prin restrângerea fumatului în spații publice închise, prin inscripționarea pachetelor cu produse din tutun, prin desfășurarea de campanii de informare și educare a

populației, informarea consumatorilor cu privire la produsele din tutun pe care urmează să le achiziționeze, prin indicarea în produsele finale a conținutului de gudron, nicotină și monoxid de carbon, precum și unele măsuri privind utilizarea ingredientelor pentru produsele din tutun, având ca scop protejarea sănătății persoanelor fumătoare și nefumătoare de efectele dăunătoare ale fumatului, prevenirea răspândirii fumatului în rândul minorilor și asigurarea unui nivel adecvat al calității vieții populației din România.“

2. La articolul 2, literele b) și j) vor avea următorul cuprins:

„b) *tutun de uz oral* se înțelege toate produsele destinate uzului oral, cu excepția celor care se fumează sau se mestecă, fabricate în totalitate sau parțial din tutun, sub formă de pudră, de particule fine sau orice altă combinație a acestora, în special cele prezentate în pliculețe porționate sau poroase, precum și cele având orice formă care amintește de un produs alimentar;

.....
j) *gudron* se înțelege condensatul anhidru brut de fum fără nicotină;“

3. La articolul 2, după litera k) se introduce litera k¹) cu următorul cuprins:

„k¹) *substanțe de plecare* se înțelege arome, solvenți, umectanți, adevizi și agenți de îngroșare, aditivi, sosuri, coloranți și agenți de colorare, conservanți;“

4. La articolul 3, alineatul (6) va avea următorul cuprins:

„(6) Se interzice comercializarea produselor din tutun prin automate.“

5. La articolul 3, alineatul (8¹) se abrogă.

6. La articolul 3, alineatul (9) va avea următorul cuprins:

„(9) Sunt interzise producția și importul destinate pieței interne, precum și punerea pe piață a oricărui produs din tutun care nu poartă inscripționate avertismentele prevăzute de prezenta lege privind pericolul consumării acestuia asupra sănătății individuale și publice.“

7. După articolul 3 se introduc articolele 3¹, 3², 3³ și 3⁴ cu următorul cuprins:

„Art. 3¹. — Tutunul, produsele din tutun, precum și ingredientele utilizate la fabricarea produselor din tutun trebuie să îndeplinească cel puțin nivelul minim al condițiilor prevăzute în reglementările legale în vigoare.

Art. 3². — (1) Țigaretetele puse în circulație comercializate sau fabricate nu vor avea un conținut mai mare de:

- a) 10 mg/țigaretă, pentru gudron;
- b) 1 mg/țigaretă, pentru nicotină;
- c) 10 mg/țigaretă, pentru monoxid de carbon.

(2) Este permis importul de țigaretete fabricate în statele membre ale Uniunii Europene care respectă reglementările comunitare privind conținutul maxim de gudron, nicotină și monoxid de carbon.

(3) Măsurarea conținutului de gudron, nicotină și monoxid de carbon al țigaretetelor se realizează în laboratoare agreeate și monitorizate de Ministerul Sănătății.

(4) Ministerul Sănătății va face publică lista laboratoarelor agreeate, specificând criteriile utilizate la aprobare, precum și metodele de monitorizare aplicate.

(5) Determinarea conținutului de gudron, nicotină și monoxid de carbon al țigaretetelor se face pe baza standardelor următoare: ISO 4387 — pentru gudron, ISO 10315 — pentru nicotină, ISO 8454 — pentru monoxid de carbon. Acuratețea indicațiilor privind gudronul și nicotina de pe pachete se verifică în conformitate cu ISO 8243.

(6) Ministerul Sănătății poate să solicite producătorilor sau importatorilor efectuarea oricărui teste suplimentare în vederea determinării concentrației altor substanțe conținute de produsele din tutun, pentru fiecare marcă sau tip, în scopul evaluării efectului acestor substanțe asupra sănătății, în mod special a potențialului acestora de a provoca dependență.

(7) Rezultatele testelor efectuate conform prevederilor alin. (6) vor fi transmise anual Ministerului Sănătății.

(8) Ministerul Sănătății poate solicita rezultatele testelor efectuate conform prevederilor alin. (6) la un interval mai

mare decât cel prevăzut la alin. (7) atunci când caracteristicile produselor din tutun nu se modifică.

(9) Ministerul Sănătății este notificat de fiecare dată când caracteristicile produselor din tutun se modifică.

(10) Ministerul Sănătății, Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului și Asociația de Standardizare din România — ASRO — vor asigura adoptarea standardelor ISO ca standarde române până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 3³. — La fabricarea produselor din tutun se utilizează numai substanțe de plecare din lista aprobată prin ordin comun al ministrului sănătății și al ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului, emis până la 31 decembrie 2004.

Art. 3⁴. — (1) Producătorii sau importatorii de produse din tutun întocmesc un dosar al produsului care conține următoarele:

a) lista cu toate ingredientele utilizate în procesul de fabricație a produselor din tutun, precum și cantitățile acestora, după tipul și marca produsului. Lista va fi redactată în ordinea descrescătoare a cantității fiecărui ingredient din produs;

b) declarație cu privire la motivul utilizării ingredientelor listate în produsele din tutun, cu indicații referitoare la categoria și funcția lor;

c) date toxicologice disponibile producătorului sau importatorului referitoare la ingredientele utilizate, indiferent de forma lor de prezentare, cu referiri speciale la efectul lor asupra sănătății, menționând orice efect de inducere a dependenței.

(2) Dosarul întocmit în conformitate cu prevederile alin. (1) se depune anual de către producător sau importator, pentru notificare, la Direcția generală sănătate publică și inspecția sanitară de stat a Ministerului Sănătății. Primul dosar se va depune până la cel mai târziu la 31 decembrie 2004.

(3) Informațiile cu privire la conținutul de gudron, nicotină și monoxid de carbon, rezultatul testelor suplimentare efectuate la solicitarea Ministerului Sănătății, precum și declarația, datele toxicologice din dosarul produsului, lista cu ingredientele utilizate în procesul de fabricație, cu excepția celor care conțin formule specifice de produs, indicate de producător drept secret de fabricație, sunt informații publice.

(4) Ministerul Sănătății asigură informarea consumatorilor cu privire la datele prevăzute la alin. (3), prin orice mijloc adecvat. Lista de ingrediente a fiecărui produs, precum și conținutul de gudron, nicotină și monoxid de carbon vor fi făcute publice de către Ministerul Sănătății.“

8. La articolul 6, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Fiecare pachet care conține produse din tutun, cu excepția tutunului de uz oral sau a altor produse din tutun care nu se fumează, se inscripționează, în limba română, cu un avertisment general, precum și cu unul adițional, după cum urmează:

a) avertismentul general se tipărește alternativ, astfel încât să se asigure apariția regulată, folosindu-se unul dintre cele două texte, precum: «Fumatul ucide», cu varianta: «Fumatul poate săucidă» și «Fumatul dăunează grav sănătății tale și a celor din jur»;

b) avertismentul general se tipărește pe cea mai vizibilă suprafață a pachetului, precum și pe orice ambalaj exterior, cu excepția celui transparent folosit în vânzarea cu amănuntul a produsului;

c) prin *cea mai vizibilă suprafață a pachetului* se înțelege una dintre cele două suprafețe vizibile mari, aleasă ca referință;

d) avertismentul general acoperă cel puțin 30% din aria externă a suprafeței vizibile a pachetului pe care este tipărit;

e) avertismentul adițional se tipărește alternativ, astfel încât să se asigure apariția regulată a unuia dintre cele 14 texte prevăzute în lista cuprinsă în anexa care face parte integrantă din prezenta lege;

f) avertismentul adițional se tipărește pe cealaltă suprafață vizibilă mare a pachetului și a oricărui ambalaj exterior, cu excepția celui transparent, folosit în vânzarea cu amănuntul a produsului;

g) avertismentul adițional acoperă cel puțin 40% din aria externă a suprafeței pachetului pe care este tipărit;

h) folosirea imaginilor fotografice sau a desenelor care ilustrează consecințele fumatului asupra sănătății va fi stabilită conform reglementărilor comunitare în vigoare, prin ordin al ministrului sănătății, emis până la data intrării în vigoare a prezentei legi;

i) pentru pachetele cu produse din tutun, altele decât țigăretele, la care cea mai vizibilă suprafață depășește 75 cm², avertismentele prevăzute de prezenta lege acoperă o arie de 22,5 cm² pe fiecare suprafață.“

9. La articolul 6, după alineatul (2) se introduc alineatele (2¹) și (2²) cu următorul cuprins:

„(2¹) Produsele din tutun care nu se fumează se inscripționează, în limba română, cu următorul avertisment: «Acest produs din tutun poate dăuna sănătății și provoacă dependență».

(2²) Textul avertismentului de la alin. (2) se tipărește pe cea mai vizibilă suprafață a pachetului și a oricărui ambalaj exterior, cu excepția celui transparent, folosit la vânzarea cu amănuntul a produsului din tutun.“

10. La articolul 6, partea introductivă și litera d) a alineatului (3) vor avea următorul cuprins:

„(3) Textul avertismentelor, precum și conținutul de gudron, de nicotină și monoxid de carbon este:

d) cu excepția produselor din tutun care nu se fumează, textul avertismentelor este încadrat cu un chenar negru, lat de 3 mm, și va fi inclus în suprafețele alocate de 30%, 40%, respectiv 10%, care nu se interferează cu textul avertismentului sau cu informațiile prezentate.“

11. La articolul 6, alineatul (3²) se abrogă.

12. La articolul 6, alineatele (4) și (5) vor avea următorul cuprins:

„(4) Se interzice tipărirea textului avertismentelor, precum și a conținutului de gudron, nicotină sau monoxid de carbon pe timbru.

(5) Textul se tipărește astfel încât să nu poată fi mutat sau șters și să nu devină neclar sau să fie ascuns ori întrerupt de alte texte sau desene ori în momentul deschiderii pachetului.“

13. La articolul 6, după alineatul (5) se introduce alineatul (5¹) cu următorul cuprins:

„(5¹) În cazul produselor din tutun, altele decât țigăretele, textele avertismentelor pot fi fixate cu ajutorul adezivilor, astfel încât textul avertismentelor să nu poată fi înlăturat.“

14. La articolul 6, alineatele (6) și (7) vor avea următorul cuprins:

„(6) Pentru a se asigura identificarea produsului, produsele din tutun vor fi marcate în mod corespunzător, prin indicarea numărului lotului sau a unui echivalent pe pachetele cu produse din tutun, făcând posibilă determinarea locului și a datei producerii acestora.

(7) Sunt interzise producția și importul destinate pieței interne, precum și punerea pe piață a oricărui produs din

tutun care poartă inscripționat orice text, denumire, însemne ale mărcii, desene, fotografii sau orice alt semn care sugerează că un produs din tutun este mai puțin nociv decât altele.“

15. La articolul 6, alineatul (7¹) se abrogă.

16. La articolul 7, alineatul (1¹) se abrogă.

17. La articolul 7, alineatul (1²) va avea următorul cuprins:

„(1²) La data intrării în vigoare a prezentei legi*, producția, importul și comercializarea produselor din tutun care nu îndeplinesc condițiile prezentei legi sunt interzise.“

18. La articolul 7, după alineatul (1²) se introduce alineatul (1³) cu următorul cuprins:

„(1³) Stocul de produse din tutun aflat deja în circuitul comercial la data intrării în vigoare a legii*, care nu îndeplinește condițiile prezentei legi, va fi lichidat în termen de 12 luni.“

19. După articolul 7 se introduce articolul 7¹ cu următorul cuprins:

„Art. 7¹. — Orice produs din tutun importat dintr-un stat membru al Uniunii Europene este admis pe teritoriul României dacă produsul a fost în mod legal fabricat sau comercializat în statul membru de origine și oferă un grad echivalent de protecție.“

20. După articolul 9 se introduce articolul 9¹ cu următorul cuprins:

„Art. 9¹. — Nerespectarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea contravențională civilă sau penală, după caz, potrivit legii.“

21. După litera d) a articolului 10 se introduc literele e) și f) cu următorul cuprins:

„e) încălcarea dispozițiilor art. 3² alin. (1), (2), (3), (5), (7) și (9), ale art. 3³ și ale art. 3⁴ alin. (1)–(3) se sancționează cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei, actualizată anual prin hotărâre a Guvernului;

f) încălcarea dispozițiilor art. 6 alin. (7) se sancționează cu amendă de la 5.000.000 lei la 50.000.000 lei, actualizată anual prin hotărâre a Guvernului.“

22. După articolul 10 se introduce articolul 10¹ cu următorul cuprins:

„Art. 10¹. — Tutunul și produsele din tutun care rezultă din săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 10 se confiscă, în vederea distrugerii, conform prevederilor legale în vigoare.“

23. Articolul 13 se abrogă.

24. Articolul 14 va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — Prevederile referitoare la stabilirea și sancționarea contravențiilor din prezenta lege se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.“

25. După articolul 14 se introduce articolul 14¹ cu următorul cuprins:

„Art. 14¹. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către persoanele împuternicite în acest sens de către Ministerul Sănătății, Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, conform prevederilor legale în vigoare.“

Art. II. — Până la data intrării în vigoare a prezentei legi se aprobă prin Ordin comun al ministrului sănătății și al ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului normele tehnice privind depozitarea, ambalarea și comercializarea produselor din tutun.

*) Data intrării în vigoare a textelor este data intrării în vigoare a Legii nr. 90/2004.

Art. III. — Prezenta lege intră în vigoare la data de 31 decembrie 2004, cu excepția prevederilor pct. 6 și 7, respectiv art. 3 alin. (9) și art. 3¹–3⁴, și ale art. 3 alin. (5), (5¹), (8) și (10) din Legea nr. 349/2002, cu modificările și completările ulterioare, care intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2007.

Art. IV. — În termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi,

Legea nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 21 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 4 martie 2004, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 16 martie 2004, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 5 aprilie 2004.
Nr. 90.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind modificarea și completarea Legii nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind modificarea și completarea Legii nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 2 aprilie 2004.
Nr. 201.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 123

din 16 martie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 lit. c) din Legea locuinței nr. 114/1996

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Dana Titian	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 lit. c) din Legea locuinței nr. 114/1996, excepție ridicată de Valeria Gavra în Dosarul nr. 2.664/2003 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, arătând că dreptului persoanei la locuință îi

corespunde obligația corelativă de a achita cheltuielile comune ale imobilului, nerespectarea acestei obligații putând determina rezilierea contractului de închiriere, fără a se putea reține o încălcare a dreptului de proprietate. De altfel, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională nu este competentă a se pronunța cu privire la probleme de fapt.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 noiembrie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 2.664/2003, **Curtea de Apel București – Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 lit. c) din Legea locuinței nr. 114/1996**, excepție ridicată de Valeria Gavra.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile art. 24 lit. c) din Legea nr. 114/1996 încalcă prevederile art. 1 alin. (3) din Constituție, republicată, referitoare la statul de drept și statul social, precum și cele cuprinse în titlul II al Legii fundamentale, în special art. 26 privitor la viața privată și la dreptul persoanei de a dispune în mod liber de ea însăși, inclusiv în plan contractual. Astfel, se consideră că este neconstituțional dreptul unei asociații de locatari de a solicita în fața instanței judecătorești rezilierea unui contract civil de închiriere în care nu este parte și prin derularea căruia nu s-au încălcat drepturile și libertățile altora, ordinea publică sau bunele moravuri, acestor asociații fiind suficient să li se confere dreptul de a solicita obligarea locatorului de a dispune rezilierea contractului încheiat cu un locatar „care ridică probleme“.

De asemenea, se susține neconstituționalitatea textului de lege criticat și în raport cu art. 47 din Constituție, republicată, potrivit căruia statul este obligat să ia măsuri de protecție socială și să asigure cetățenilor un nivel de trai decent.

Curtea de Apel București – Secția a III-a civilă apreciază excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 lit. c) din Legea locuinței nr. 114/1996 ca fiind neîntemeiată, arătând că „pentru susținerea neconstituționalității unui text de lege trebuie să se facă raportarea acestuia la Constituția în vigoare la data adoptării legii respective și nu la o Constituție adoptată ulterior“.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al Avocatului Poporului.

Guvernul arată că, în cazul clădirilor cu mai multe locuințe, chiriașul este obligat să plătească cu regularitate cotele ce-i revin din cheltuielile sau obligațiile financiare, care sunt legate de proprietatea comună sau care nu pot fi înregistrate pe fiecare locuință. Asociația de proprietari a fost creată prin lege în vederea realizării unui interes general, și anume administrarea în bune condiții a acestor clădiri, luându-se în seamă și interesele proprietarilor legate de realizarea unei bune conviețuiri, inclusiv prin stabilirea cheltuielilor comune.

Plata cheltuielilor comune de către chiriași constituie o obligație civilă izvorâtă din contractul de închiriere, neplata cotei-părți corespunzătoare unei perioade de 3 luni justificând rezilierea contractului la cererea asociației de proprietari, obligată, la rândul său, față de creditorii la plata serviciilor prestate de aceștia. Astfel, obligația datornicului

de a plăti creditorului contravaloarea unor bunuri sau a unor servicii de care a beneficiat nu poate fi privită ca o încălcare a prevederilor art. 26 și 47 din Constituție.

În consecință, se apreciază că dispozițiile art. 24 lit. c) din Legea locuinței nr. 114/1996 sunt constituționale.

Avocatul Poporului consideră că, în ceea ce privește neconstituționalitatea art. 24 lit. c) din Legea locuinței nr. 114/1996 prin raportare la art. 26 din Legea fundamentală, referirea la acest text constituțional nu are relevanță în soluționarea excepției ridicate.

Critica întemeiată pe art. 47 din Constituția republicată nu poate fi reținută, deoarece dreptului la un nivel de trai decent, care presupune și asigurarea unei locuințe, îi corespunde obligația corelativă de a plăti cheltuielile aferente folosinței acestei locuințe. Prin urmare, în cazul neachitării acestor cheltuieli, este justificat ca textul de lege criticat să prevadă, printre altele, rezilierea contractului de închiriere chiar și înainte de termenul stabilit prin acest contract.

Referitor la propunerea autoarei excepției de a modifica prevederile menționate, se arată că instanța de contencios constituțional nu poate îndeplini rolul de legislator pozitiv și nici nu se poate substitui legiuitorului pentru adăugarea unor noi prevederi celor deja instituite.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului și al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 24 lit. c) din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997. Textul legal criticat are următorul conținut:

— Art. 24 lit. c): *„Rezilierea contractului de închiriere înainte de termenul stabilit se face în următoarele condiții: [...] c) la cererea asociației de proprietari, atunci când chiriașul nu și-a achitat obligațiile ce-i revin din cheltuielile comune pe o perioadă de 3 luni, dacă au fost stabilite, prin contractul de închiriere, în sarcina chiriașului.“*

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 1 alin. (3), art. 26 și ale art. 47 alin. (1) din Constituția României, republicată, care au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (3): *„România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.“*

— Art. 26: *„(1) Autoritățile publice respectă și ocrotesc viața intimă, familială și privată.*

(2) Persoana fizică are dreptul să dispună de ea însăși, dacă nu încalcă drepturile și libertățile altora, ordinea publică sau bunele moravuri.“

— Art. 47 alin. (1): *„Statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent.“*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că art. 24 lit. c) din Legea locuinței nr. 114/1996 instituie dreptul asociației de proprietari, care este

organizația proprietarilor tuturor apartamentelor dintr-o clădire cu mai multe apartamente proprietate privată sau mixtă, de a solicita rezilierea unui contract de închiriere a unei locuințe, pentru neplata cheltuielilor comune de întreținere, la care chiriașul este obligat prin convenția încheiată cu proprietarul. Întrucât, față de respectivul contract, asociația de proprietari este terț, reglementarea criticată poate fi considerată ca o excepție de la principiul relativității efectelor contractului, potrivit căruia puterea obligatorie a acestuia privește numai părțile contractante, nimeni neputând fi obligat prin voința altei persoane. Astfel, legislația civilă în vigoare prevede în mod expres aplicații ale contractului în folosul unei terțe persoane, cu respectarea condițiilor generale de validitate ale convenției între părți, referitoare la capacitate, voință, obiect, cauză și, dacă este necesar, formă. Drepturile născute din acest raport juridic aparțin în mod direct și nemijlocit terțului beneficiar. Acceptând obligațiile ce îi revin prin încheierea contractului de locațiune, chiriașul a achiesat inclusiv la obligația de a achita către asociația de proprietari cota-parte din cheltuielile care sunt legate de proprietatea comună sau care nu pot fi înregistrate pe fiecare locuință.

Neplata acestor cheltuieli, în măsura în care constituie o obligație contractuală a chiriașului, este de natură să antreneze răspunderea acestuia, materializată inclusiv prin rezilierea contractului de închiriere.

Împrejurarea că legiuitorul a înțeles să recunoască dreptul de a solicita o asemenea măsură asociației de proprietari, în calitatea sa de beneficiară a respectivei prestații, și, deci, nemijlocit interesată în executarea

acesteia, nu contravine principiilor statului de drept, nici obligației de respectare și ocrotire a vieții intime, familiale și private a persoanei, precum nici celei privind adoptarea de măsuri de dezvoltare economică și protecție socială de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent.

Autorul excepției pierde din vedere faptul că neexecutarea acestei obligații, chiar dacă de sorginte contractuală, afectează interesele colectivității din care, independent de voința sa, face parte. Acestea impun și justifică recunoașterea calității procesuale active asociației de proprietari, ca reprezentantă a respectivei colectivități, pentru promovarea acțiunii în rezilierea contractului de închiriere. Sub acest aspect textul de lege criticat dă expresie principiului constituțional potrivit căruia cetățenii trebuie să își exercite drepturile și obligațiile cu bună-credință, fără să încalce drepturile și libertățile celorlalți.

De altfel, în ceea ce privește critica referitoare la încălcarea principiului relativității efectelor contractului, Curtea reține că, în condițiile în care acest principiu nu este consacrat ca atare de Constituție, el nu constituie un criteriu de constituționalitate pe care Curtea să-l aibă în vedere și la care să se raporteze.

De asemenea, Curtea consideră că împrejurările în care nerespectarea obligației de plată a cheltuielilor comune nu depinde de culpa chiriașului, având o justificare obiectivă, sau cele în care cheltuielile nu corespund realității, fiind stabilite în mod abuziv, constituie probleme de fapt, de competența exclusivă a instanțelor judecătorești, fără relevanță pe planul constituționalității reglementării deduse controlului.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 1, 2, 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată.

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 lit. c) din Legea locuinței nr. 114/1996, excepție ridicată de Valeria Gavra în Dosarul nr. 2.664/2003 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 martie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA PENTRU PRIVATIZARE
ȘI ADMINISTRAREA PARTICIPAȚIILOR STATULUI

ORDIN

**privind instituirea procedurii de administrare specială la Societatea Comercială „CESAR” — S.A.
Câmpulung, județul Argeș**

În temeiul prevederilor art. 16 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 28 martie 2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 18 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 678/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 6 august 2001,

în vederea stabilirii modului de administrare și gestionare, precum și a măsurilor ce trebuie luate pentru accelerarea procesului de privatizare la Societatea Comercială „CESAR” — S.A. Câmpulung,

președintele Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se instituie procedura de administrare specială în perioada de privatizare la Societatea Comercială „CESAR” — S.A. Câmpulung, denumită în continuare *societate comercială*, cu sediul în municipiul Câmpulung, județul Argeș, str. Traian nr. 223, înmatriculată la oficiul registrului comerțului cu nr. J03/54/1997, începând cu data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 2. — (1) Pe durata administrării speciale în perioada privatizării, administratorul special are atribuțiile stabilite prin mandatul special acordat de președintele Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului.

(2) Conținutul mandatului prevăzut la alin. (1) va cuprinde în principal, dar fără a se limita la acestea, următoarele atribuții:

- a) luarea unor măsuri de administrare, gestionare și supraveghere financiară a societății comerciale, cu accent pe:
 - situația îndeplinirii principalilor indicatori economico-financiar și de performanță;
 - identificarea unor active neutilizate care pot fi transferate/vândute;
 - inventarierea datoriilor societății comerciale, precum și a plăților restante, în structura lor;
 - inventarierea creanțelor pe care societatea comercială le are de recuperat;
 - cunoașterea situației litigiilor care grevează asupra societății comerciale;
 - inventarierea activelor posibil a fi revendicate;

Președintele Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului,
Ovidiu Tiberiu Mușetescu

București, 15 aprilie 2004.
Nr. 53.

DECIZII ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

DECIZIE

privind concentrarea economică realizată de către Societatea Comercială „TIMCO” — S.A. Timișoara prin dobândirea controlului unic direct asupra Societății Comerciale „MULTIM” — S.A. Timișoara

Președintele Consiliului Concurenței,
în baza:

1. Decretului nr. 1.075/2001 privind numirea membrilor Consiliului Concurenței;
2. Legii concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare;
3. Regulamentului de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței, cu modificările și completările ulterioare;
4. Regulamentului privind autorizarea concentrărilor economice;
5. instrucțiunilor cu privire la definirea pieței relevante în scopul stabilirii unei părți substanțiale de piață;
6. Instrucțiunilor date în aplicarea art. 33 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996 cu privire la calculul taxei de autorizare a concentrărilor economice;
7. Notificării concentrării economice înregistrate cu nr. RS—421 din 2 decembrie 2003 la Consiliul Concurenței;
8. actelor și lucrărilor din Dosarul cauzei nr. RS—421 din 2 decembrie 2003;
9. Notei Departamentului bunuri industriale cu privire la concentrarea economică notificată nr. V3-319 din 23 februarie 2004, având în vedere următoarele:
 1. Concentrarea economică s-a realizat ca urmare a încheierii unei oferte publice promovate pe piața RASDAQ, în data de 26 noiembrie 2003, conform extrasului de cont nr. we-486808 de la REGISCO — S.A. București, operațiune prin care Societatea Comercială „TIMCO” — S.A. Timișoara a achiziționat un pachet de acțiuni reprezentând 74,15% din capitalul social al Societății Comerciale „MULTIM” — S.A. Timișoara.

2. Societatea achiziționată, Societatea Comercială „MULTIM” — S.A. Timișoara, are ca obiect principal de activitate fabricarea mașinilor și utilajelor agricole și forestiere, iar ca activitate secundară producerea și comercializarea pieselor de schimb pentru producția de tractoare, mașini agricole și utilaje pentru industria alimentară.

3. Societatea achizitoare, Societatea Comercială „TIMCO” — S.A. Timișoara, membră a Grupului Bega, are ca obiect principal de activitate fabricarea mașinilor-unelte portabile acționate electric.

4. Au fost definite ca piețe relevante aferente operațiunii de concentrare economică:

- piața utilajelor agricole;
- piața utilajelor pentru industria alimentară;
- piața pieselor de schimb, pe întreg teritoriul României.

5. Prin concentrarea economică realizată segmentele deținute de către Societatea Comercială „TIMCO” — S.A. Timișoara pe piețele relevante definite sunt de fapt cotele de piață ale Societății Comerciale „MULTIM — S.A.” Timișoara, anterior realizării operațiunii de concentrare economică, cu mențiunea că pe piața utilajelor agricole Grupul BEGA, din care face parte societatea achizitoare, își mărește cota de piață de la 14% la 39%.

6. Pe piețele relevante definite, cererea este reprezentată de agenții economici care își desfășoară activitatea în industria alimentară și de către agricultori.

7. Pe piețele relevante, oferta este reprezentată de Societatea Comercială „MULTIM” — S.A. Timișoara, alături de alți producători interni și de importatori.

8. Analizând această concentrare economică se constată că nu se întrevăd posibile efecte cu caracter anticoncurențial pe piața utilajelor pentru industria alimentară și piața pieselor de schimb, dar pe piața utilajelor agricole apare o creștere semnificativă a cotei de piață a Grupului BEGA de 39%, creștere care poate fi controlată de Consiliul Concurenței conform prevederilor legale.

9. Operațiunea de concentrare economică analizată nu are ca efect înlăturarea, restrângerea sau denaturarea concurenței,

DECIDE:

Art. 1. — În conformitate cu dispozițiile art. 51 alin. (1) lit. b) din Legea concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare, și ale pct. 124 lit. b) din cap. II al părții a II-a din Regulamentul privind autorizarea concentrărilor economice, se autorizează concentrarea economică realizată, constatându-se că, deși operațiunea notificată cade sub incidența legii, nu există motive pentru a fi refuzată.

Art. 2. — Taxa de autorizare prevăzută la art. 33 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare, este de 13.206.776 lei și se va plăti cu ordin de plată tip trezorerie la bugetul de stat, în contul nr. 361280053300, deschis la Banca Națională a României — Sucursala județului Timiș, beneficiar Direcția Trezorerie și Contabilitate Publică Timiș, cu mențiunea „Taxe și tarife pentru eliberarea de licențe și autorizații de funcționare”. Pe verso-ul ordinului de plată, în rubrica „Cod cont”, se va înscrie contul nr. 20.17.01.03.

Taxa de autorizare se va plăti în termen de 30 (treizeci) de zile de la data comunicării prezentei decizii. O copie a ordinului de plată va fi transmisă neîntârziat Consiliului Concurenței.

Art. 3. — Prezenta decizie devine aplicabilă de la data comunicării acesteia către părți.

Art. 4. — Decizia Consiliului Concurenței poate fi atacată, conform dispozițiilor art. 52 alin. (3) din Legea concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 30 de zile de la comunicare, la Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ.

Art. 5. — În conformitate cu prevederile art. 62 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare, prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiuala Societății Comerciale „TIMCO” — S.A. Timișoara.

Art. 6. — Departamentul bunuri industriale și Secretariatul general al Consiliului Concurenței vor urmări ducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Art. 7. — Prezenta decizie se comunică de către Secretariatul general al Consiliului Concurenței la:

Partea achizitoare

Denumirea:	Societatea Comercială „TIMCO” — S.A. Timișoara
Sediul:	Str. Circumvalațiunii nr. 8—12, municipiul Timișoara, județul Timiș
Telefon:	0256/44 77 40
Fax:	0256/22 66 37
Reprezentant legal:	DI Jebelean Aurel, administrator unic.

Președintele Consiliului Concurenței,

Theodor Valentin Purcărea

București, 27 februarie 2004.

Nr. 78.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro